

2021

Sentència 367/2021

2 de novembre del 2021

Títol	Sentència 367/2021. 2 de novembre del 2021	
Elaborat per	Secretaria General	
Data de creació	02/11/2021	
Control de versions	Data	16/02/2022
	Versió	v1
Estat formal	Òrgan d'aprovació	
	Data d'aprovació	
	Publicació oficial	

	Referencia	46109	
	Cliente	AJUNTAMENT DE [REDACTED]	
	Letrado	[REDACTED]	
	Procedimiento	191/19 I	JUZGADO CONTENCIOSO 5
	Notificación	[REDACTED]	Resolución [REDACTED]
	Procesal		

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 05 de [REDACTED]

Avinguda [REDACTED] edifici I - [REDACTED]
08075 [REDACTED]

Tel. 93 [REDACTED]
Fax: 93 5549784
A/e: [REDACTED]

NIG [REDACTED]

Procediment abreujat 191/2019 I

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Abreujat)

Entitat bancària: [REDACTED]
Per a ingressos en [REDACTED] concepte: [REDACTED]
Pagaments per transferència bancària: IBAN [REDACTED]
Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu núm. 05 de [REDACTED]
Concepte: [REDACTED]

Part recurrent/sol·licitant/executant: [REDACTED]
Procurador/a: [REDACTED]
De [REDACTED]
Advocat/ada: [REDACTED]

Part demandada/executada: [REDACTED]
AJUNTAMENT DE [REDACTED]
Procurador/a: [REDACTED]
Advocat/ada: [REDACTED]

SENTÈNCIA NÚM. 367/2021

Magistrada: [REDACTED]

[REDACTED]

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contenciós administratiu contra la resolució de [REDACTED] per la qual es desestima la reclamació patrimonial presentada el mes de [REDACTED] i després d'al·legar els fets i fonaments que va creure adients feia la pètica que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Acomplerta la tramitació prevista a l'article 78 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa es va realitzar la tramitació per escrit.

Tercer.- La quantia del present procediment és [REDACTED]

Raonaments jurídics

Primer.- Legislació, jurisprudència i prova dels fets

L'article 81 Llei [REDACTED] del [REDACTED] estableix 1. Els ciutadans tenen dret, en els termes que estableixen la legislació bàsica, aquesta llei i la normativa de desenvolupament, a ésser indemnitzats per les administracions públiques de [REDACTED] de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar d'acord amb la llei."

L'article 32 Llei [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] com a normativa bàsica, es pronuncia en el mateix sentit. A nivell jurisprudencial, com fixa la sentència dictada per la Secció 2a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de [REDACTED] de [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Una nutrida jurisprudència defineix els requisits de èxit de l'acció de responsabilitat patrimonial de l'Administració en torno a les següents proposicions:

- a) La acreditació de la realitat del resultat dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.
- b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.
- c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.
- d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.
- e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentència de la mateixa Secció de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ que” La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece caracterizada por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ , se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o directamente valiables, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado pretium doloris, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados”.

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els riscos que es produeixin en les seves instal.lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del del Tribunal Suprem de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ o de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ o del Tribunal Superior de Justícia de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ de ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ I d'aquesta manera aquesta responsabilitat objectiva s'ha matisat emprant diferents criteris, sent un d'ells que l'Administració hagi actuat de manera diligent, havent complert les seves obligacions.

Així, en el cas que ens ocupa, i tenint en compte els paràmetres ja fixats per declarar o no responsabilitat, hem d'anar a la prova practica, i atendre al sistema de distribució de càrrega de la mateixa.

La part actora reclama per uns fets ocorreguts el dia ■■■■■■ ■■■■ ■■■■ quana la part actora, el senyor ■■■■ ■■■■ propietari de la motocicleta anava circulant per la plaça Itàlia de la localitat de ■■■■■■ pel carril del mig quan va perdre el control del vehicle arrel de l'existència d'una taca d'oli en la calçada.

La part demandada i la codemandada (concessionària) no posen en dubte els fets i l'existència de la taca, si bé, al·leguen la intervenció d'un tercer que trencaria aquest vincle de causalitat i el fet que l'Administració va actuar amb amb posterioritat amb rapidesa.

Davant d'aquests fets i fent aplicació de la jurisprudència transcrita l'Administració ha de provar que la seva resposta es va produir de manera immediata a l'avís per tal que l'obstacle deixi de ser un perill i també que havia adoptat totes les mesures necessàries per tal d'evitar que hi hagi obstacles a la via.

Efectivament, la codemandada, empresa concessionària del servei de neteja i manteniment de la via va provar l'existència d'un Pla de teneja i manteniment de la via, i la seva efectiva realització, inclús el mateix dia dels fets, pel que no es pot exigir més obligacions a l'Administració. Resulta un fet obvi que l'existència d'una taca d'oli prové d'un tercer i també ho és que l'Administració no pot estar les 24 hores dels 365 dies vigilant que les calçades estiguin en perfecte estat d'ús ja que es tractaria d'una obligació de difícil compliment i amb uns costes impossibles de sufragar.

És per ■■■■ que haig de desestimar la reclamació presentada.

Segon.- Costes

D'acord amb l'article 139 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, imposo les costes processals a la part actora en la quantia de ■■■■ ■■■■

seguint els criteris orientatius aprovats per acord de la junta de jutges d'aquesta ciutat i jurisdicció de ■ ■ ■■■■■ ■ ■■■■

Decisió

DESESTIMO el recurs contenciós administratiu presentat per la representació processal del senyor ■■■ ■■■ ■■■■■ i Verti Aseguradora ontra la resolució de ■ ■ ■■■ ■ ■■■■ per la qual es desestima la reclamació patrimonial presentada el mes de ■■■ ■■■ ■■■■

Imposo les costes processals a la part actora en la quantia de 150euros seguint els criteris orientatius aprovats per acord de la junta de jutges d'aquesta ciutat i jurisdicció de ■ ■ ■■■■■ de ■■■■

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu-los saber que contra la mateixa no hi poden interposar cap recurs d'acord amb l'article 81.1.a) de la llei 29/98, sense perjudici de ser susceptible de recurs de cassació si es donen els requisits previstos als articles 86 i ss de la llei 29/98.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html	Codi de Segur de Verificació: 8YX1VK3PH6VGAQ3V1YDHMNOX3NRC6KP
Data i hora 02/11/2021 09:59	Signat per Raga Marimon, Montserrat;

